

være ligegyldigt, om han udenfor de i den provisoriske Lov anførte Tilfælde kan nægte Fæstleren at tage Inderster tilhuse, eller ikke; thi man kan meget let tænke sig Tilfælde, hvori selv den humaneste Eier kunde have meget vægtige Grunde til at ønske Saadant forhindret; og jeg skal endnu kun tilføie den Bemærkning, at, forsaavidt der efter den Redaction, som ved anden Behandling blev vedtagen, gjøres en skarp Adskillelse mellem Fæstere og Leiere paa Landet, hvilken Forskjel — som bekjendt — ikkun kan finde Anvendelse paa Huse, ligger den Tanke nær, at en saadan Adskillelse for mangen Eier vilde kunne afgive et Motiv mere til ved Husets Overdragelse i Brug at foretrække simpel Leie for Fæste, medens det dog uden Tvivl meget maatte ønskes, at der saavidt muligt kunde virkes til, at Huusmændene ikke mere og mere betoges Udsligt til at opnaae den varigere Brug og den mere betryggede Subsistens, som Fæste giver fremfor simpelt Leiemaal.

**Krieger:** Da dette Lovforslag var til 2den Behandling her i Salen, havde en æret Rigsdagsmand stillet et Ændringsforslag ikke blot til denne Paragraph, som nu foreligger til Forhandling, men ogsaa til en tidligere, og en anden æret Rigsdagsmand, nemlig for Holbet Amts 2den Kreds (Tscherning) havde tidligere bebudet flere Ændringsforslag til dette. Den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgfreds erklærede imidlertid under 2den Behandling, at, da han frygtede for, at et Ændringsforslag til den heromhandlede Anordning kunde bringe den tilbage igjen i Landstthinget og der maaskee forhindre, at Anordningen blev antagen, saa havde han troet, at han gjorde bedre i at følge en anden Vej og lade den i sin nærværende Skikkelse gaae sin Skæbne indøde, og om ganske kort Tid forelægge et Udcast til en Lov om de Punkter, han først havde paa-tænkt at bringe frem i Form af Ændringsforslag, og det var ifølge en Henstilling af den samme Rigsdagsmand, at Forslaget til § 1 blev taget tilbage. Det forekommer mig, at den samme Betragtning, som saaledes gjorde sig gjældende ved denne Paragraph af Forslaget, maatte med ikke mindre Styrke gøre sig gjældende ved de andre Paragrapher, og navnlig ved den her omhandlede. Det var altsaa

mod min Forventning, at det Forslag, som var stillet til § 4, blev antaget, og jeg troer, at den Betragtning, som med saa megen Styrke af den ærede nysnævnte Rigsdagsmand blev gjort gjældende, fortrinsviis fortjener at fastholdes i denne Sag, fordi vi have med en provisorisk Lov at gjøre. Jeg vilde neppe saa stærkt gjøre denne Opfatningsmaade gjældende der, hvor Lovgivningen var fri; men jeg troer, at Betragtningen er særdeles vigtig her, hvor den Lov, der kommer fra det andet Thing, først er udkommen i Form af provisorisk Forordning. Hvad vil nu nemlig Folgen være, mine Herrer! dersom et nyt Lovforslag i den nye forandrede Skikkelse ikke blev vedtaget, jeg siger ikke forkastet, men blot ikke vedtaget inden Rigsdagens Slutning; Folgen vilde ikke blot være, at den nye Lov ikke kom ud, men at den provisoriske Forordning aldeles forsvandt; thi der behøves aldeles ikke nogen udtrykkelig Forkastelse af den provisoriske Lov, for at den kan tabe sin Gyldighed; den træder ud af Kraft, naar den ikke stadfæstes i begge Thing og af Hans Majestæt. Det er dette ganske særdeles Forhold, som synes mig i høj Grad at bestyrke de Ansøuelser, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2det District (Tscherning), ved den anden Forhandling gjorde gjældende, og det er med Hensyn til disse, at jeg skal stemme for det Forslag, som er stillet om at bringe den gamle § 4 tilbage, hvorvel jeg ikke ganske kan vedkjende mig de Grunde, som nu ere fremstillede af den ærede Taler, som sidst havde Ordet, for det samme Resultat. Det er altsaa kun en anden Affattelse af den af Thinget tidligere vedtagne § 4, som jeg for det Tilfælde, at Majoriteten besluttede sig til det Modsatte, har tilladt mig i Forening med flere andre Rigsdagsmand at foreslaae; Forandringen er i Realiteten ikke af nogen Vigtighed, men den gaaer blot ud paa at fjerne en, som det foreskom os, mindre heldig Bending i den Form, hvori Forslaget blev antaget sidst, idet det deri omtrent — jeg har ikke Ordene for mig — hed, at den Forpligtelse til ikke at indtage Inderster, som var hjemlet ved en tidligere Bestemmelse, ikke skulde være til Hinder for at indtage Inderster.